

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1144 van 24 mei 2016
in de zaak 1213/0646/A/9/0607

In zake: de bvba **@TOPO**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pieter JONGBLOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Diego VANDERHAEGEN**
2. mevrouw **Femke WITVROUWEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Hans-Kristof Carême
kantoor houdende te 3001 Heverlee, Industrieweg 4 bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 31 mei 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 4 april 2013.

De deputatie heeft het administratief derden-beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen van 12 december 2012 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen onder voorwaarden een vergunning verleend voor het verkavelen van een grond in drie loten voor drie vrijstaande woningen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2560 Nijlen, Hoevevweg 18 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummers 750C en 750D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van de eerste kamer van 20 mei 2014, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld en de zaak in beraad werd genomen.

Met een beschikking van 11 april 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep aan de negende kamer toegewezen.

Met een tussenarrest van 18 april 2016 heeft de voorzitter van de negende kamer de heropening van de debatten bevolen om de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen.

2.

De partijen werden opgeroepen voor de openbare zitting van 10 mei 2016, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende en tussenkomende partijen zijn schriftelijk verschenen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de VCRO betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Diego VANDERHAEGEN en mevrouw Femke WITVROUWEN verzoeken met een aangetekende brief van 5 augustus 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 27 augustus 2013 de tussenkomende partijen toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 19 juli 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor “3 kavels voor open bebouwing (loten 1,2 en 3)”.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, deels in woongebied en deels in agrarisch gebied gelegen.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 augustus tot en met 13 september 2012, wordt er een bezwaarschrift ingediend.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 24 augustus 2012 voorwaardelijk gunstig.

De gemeenteraad van de gemeente Nijlen neemt op 6 november 2012 een gunstige beslissing over de aanpassing, de verbreding en de uitbreiding van de Hoeveweg.

De brandweer van de gemeente Nijlen adviseert op 6 december 2012 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen verleent op 12 december 2012 als volgt een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partijen:

“ ...

Voor het betreffende perceel werd op 6 februari 2012 reeds een stedenbouwkundig attest goedgekeurd voor het verkavelen van het perceel in 3 kavels. Het verkavelingsontwerp wijkt af op de inplantingen van de woningen in het goedgekeurde plan in het stedenbouwkundig attest zodat bijgebouwen kunnen voorzien worden. De inplantingen van de woningen, dichter tegen de straat, zijn aanvaardbaar maar bijgebouwen, buiten een houten tuinhuisje van 12m², zijn niet toegelaten ...

De voorgestelde bebouwingstypologie houdt rekening met de karakteristieken van de omgeving.

De voorgestelde kavelbreedte en kaveldiepte zijn gangbaar en in overeenstemming met de omgeving.

Er kan besloten worden dat de aanvraag zich op aanvaardbare wijze in de omgeving integreert.

De aanvraag is in overeenstemming met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Het gevraagde is verenigbaar met de planning voor het gebied, het brengt een verdere inrichting van het gebied niet in het gedrang, de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad.

Gunstig voor de verkaveling van de grond in de kavels 1 tot en met 3 en de aanpassing/verbreding van de wegenis, zoals voorgesteld op bijgaand verkavelingsontwerp.
...

De verzoekende partij tekent als gevolmachtigde namens de “familie Leysen-Heylen” tegen die beslissing op 8 januari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 7 maart 2013 om dit administratief beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 12 maart 2013 beslist de verwerende partij op 4 april 2013 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een verkavelingsvergunning te verlenen:

“ ...

Er werd een gunstig stedenbouwkundig attest afgeleverd d.d. 13/02/2012. Hierin wordt gesteld dat de verkaveling in drie loten aanvaardbaar is, doch dat een zone voor bijgebouwen niet toegestaan kan worden voor de loten 1 en 2. Het stedenbouwkundig attest voor deze verkaveling is twee jaar geldig en derhalve nog niet vervallen. De aanvraag is conform de bepalingen van het stedenbouwkundig attest met uitzondering van de zone voor bijgebouwen op de loten 1 en 2, wat niet toegelaten is volgens het stedenbouwkundig attest. Deze zone voor bijgebouwen dient dan ook geschrapt te worden.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Het bezwaar van de beroeper betreft niet zozeer de verkaveling op zich, maar wel het feit dat de manier waarop de loten ingedeeld worden het niet langer mogelijk maakt om de Hoeveweg nog verder te verlengen om een ontsluiting naar het achterliggende perceel te voorzien. Volgens de beroeper hypothekeert deze verkaveling m.a.w. de ontwikkelingsmogelijkheden op het achterliggende perceel.

Op het perceel van de beroeper (in woongebied) bevindt zich een woning die uitweg neemt naar de Koningsbaan, een lokale buurtweg. Deze uitweg loopt op een op het gewestplan aangeduide bufferstrook. Een verkaveling, gericht naar de Koningsbaan, is dan ook niet mogelijk, gelet op de gewestplanbestemming van de bufferstrook. Het blijkt dat het weggetje ten noorden van het perceel slechts een onverhard pad is (geen voldoende uitgeruste weg) en derhalve niet bruikbaar is om op termijn een eventuele verkaveling op dit perceel te ontsluiten. In dat opzicht kan er inderdaad gesteld worden dat de ontwikkelingsmogelijkheden op het linksaanpalende perceel beperkt worden door de voorliggende aanvraag.

Anderzijds dient opgemerkt te worden dat er nog helemaal geen concrete aanvraag voor dit perceel van beroeper lopende is. De beroeper geeft zelf aan dat dit slechts mogelijk is in de toekomst die men gevrijwaard wenst te zien. Er moet vastgesteld worden dat het niet zeker is dat er een aanvraag zal worden ingediend voor dit perceel en evenmin is het zeker dat, indien een dergelijke aanvraag zou worden ingediend, een vergunning zal worden verleend. Een vergunningverlenend bestuursorgaan moet zich echter steunen op in feite vaststaande gegevens en mag zich niet steunen op louter hypothetische en onzekere gebeurtenissen. (...)

De vraag of een bijkomende verkaveling achter de verkaveling van de aanvraag vergunbaar is, maakt in feite niet het voorwerp uit van de huidige vergunningsaanvraag.

Wat de voorliggende verkavelingsaanvraag betreft kan gesteld worden dat deze aanvaardbaar is, gelet op de goedkeuring van de gemeenteraad van het wegentracé, de aansluiting op het bestaande woonlint, het feit dat er reeds een bestaande woongelegenheid op het terrein voorkomt, gelet op de inpasbaarheid van de gevraagde functie wonen en het voorwaardelijk gunstig stedenbouwkundig attest d.d. 06/02/2012 waarin wel gesteld werd dat er geen bijgebouwen toegestaan kunnen worden voor de loten 1 en 2, behoudens een houten tuinhuisje.

Verder zijn de voorziene loten voldoende groot en sluiten de voorschriften aan op de omliggende perceelsconfiguratie en woningtypologieën, aangezien de omgeving zich kenmerkt door middelgrote percelen met vrijstaande bebouwing.

Het gabarit stemt overeen met de kenmerkende bebouwing in dit bouwlint. De bouwzones respecteren voldoende afstand t.o.v. de zijdelingse perceelsgrenzen en de rooilijn.

De achtertuinzone volstaat qua diepte maar het is toch opportuun om bijgebouwen toe te staan op loten 1 en 2, temeer daar er voldoende ruimte voorzien kan worden binnen de voorziene bouwzone.

Uit het voorgaande kan dan ook besloten worden dat de verkavelingsaanvraag vanuit oogmerk van de goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar is en dat de aanvraag voor vergunning in aanmerking kan komen conform de voorwaarden zoals opgenomen in het collegebesluit d.d. 12/12/2012, de in rood aangebrachte aanpassingen aan het verkavelingsplan en de verkavelingsvoorschriften en conform de bepalingen van de gemeenteraadsbeslissing met betrekking tot het wegentracé d.d. 06/11/2012. De adviezen van de brandweer en de VMM dienen strikt nageleefd te worden.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard, conform de voorwaarden zoals opgenomen in het collegebesluit d.d. 12/12/2012, de in rood aangebrachte aanpassingen aan het verkavelingsplan en de verkavelingsvoorschriften en conform de bepalingen van de gemeenteraadsbeslissing met betrekking tot het wegentracé d.d. 06/11/2012. De adviezen van de brandweer en de VMM dienen strikt nageleefd te worden.

...

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Belang van de Verzoekende Partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij dient zich aan als belanghebbende derde in de zin van artikel 4.8.11, §1 VCRO. Zij licht in haar verzoekschrift haar belang als volgt toe:

“ ...

Het is immers evident dat beroepster nadeel ondervindt van de bestreden beslissing. Op 31 augustus 2013 werd zij door de toenmalige en huidige eigenaars van het betrokken perceel beopdracht om enerzijds een bezwaar in te dienen in het kader van de procedure die tot het bestreden besluit heeft geleid, en om anderzijds een verkaveling te realiseren op het achterliggende perceel, gelegen aan de Koningsbaan 86.

Beroepster stelde ook beroep in tegen de verkavelingsvergunning die door de gemeente Nijlen werd afgeleverd. Dit beroep werd verworpen.

Het is evident dat het bestreden besluit beroeper een nadeel verschaft, nu hij ingevolge het bestreden besluit in de onmogelijkheid verkeert de haar verleende opdracht tot verkaveling van het terrein aan de Koningsbaan 86 tot een goed einde te brengen. Enerzijds maakt het bestreden besluit de uitweg van het terrein langs de Hoeveweg onmogelijk en anderszijds benadrukt het besluit uitdrukkelijk dat ook een verkaveling met uitweg naar de Koningsbaan onmogelijk is, gelet op het uitrustingsniveau van de weg, en gelet op de gedeeltelijke bestemming van het terrein als buffergebied.

Indien het bestreden besluit niet zou uitgevaardigd zijn geweest, dan behield beroepster de mogelijkheid om haar professionele opdracht te vervullen niet teloor zijn gegaan.

Het spreekt voor zich dat de onmogelijkheid in hoofde van beroepster om een haar in het kader van haar maatschappelijk doel toevertrouwde taak te vervullen in haren hoofde een concreet nadeel verschaft dat haar een voldoende belang biedt om onderhavig beroep tot nietigverklaring in te dienen.

...”

2.

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij. Zij stellen onder meer:

“ ...

De verzoekende partij omschrijft haar nadeel in die zin dat zij ingevolge de bestreden beslissing in de onmogelijkheid verkeert om de haar verleende opdracht tot verkaveling tot een goed einde te brengen. Zij verwijst naar haar professionele opdracht die ingevolge de bestreden beslissing teloor zou gaan, alsook naar de onmogelijkheid om haar maatschappelijk doel te verwezenlijken.

Het is zonder meer duidelijk dat de verzoekende partij thans in eigen naam het beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld, zich hierbij beroepend op een persoonlijk nadeel. In het kader van het beroep tot nietigverklaring treedt de verzoekende partij derhalve niet op als lasthebber van de consoorten Leysens - Heylen en/of de heer en mevrouw Scherens en Van den Wouwer, terwijl zij het georganiseerd administratief beroep bij de deputatie van de provincie Antwerpen heeft ingesteld “namens de familie Leysens - Heylen”, derhalve als

*lasthebber in naam en voor rekening van de (toenmalige) eigenaars (zie **STUK 5**: “Bij deze wensen wij als gevolmachtigde, bvba @TOPO, kantoorhoudend Fr. De Merodestraat 111 te 2800 Mechelen, namens de familie Leysens - Heylen, beroep in te stellen ...”).*

De verzoekende partij treedt derhalve in een andere juridische hoedanigheid op dan dat zij heeft gedaan in het kader van het georganiseerd administratief beroep bij de deputatie.

Gelet op de lastgeving wordt het georganiseerd administratief beroep bij de deputatie geacht te zijn ingesteld door de familie Leysens - Heylen, terwijl het huidige jurisdictionele beroep bij Uw Raad kennelijk door bvba @TOPO in eigen naam wordt ingesteld.

De verzoekende partij heeft in eigen naam geen georganiseerd administratief beroep bij de deputatie van de provincie Antwerpen ingesteld en zij heeft zodoende niet alle rechtsmiddelen uitgeput alvorens het jurisdictioneel beroep bij Uw Raad in te stellen.

*Krachtens artikel 4.8.11 §1 al. 2 VCRO wordt de belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.
Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.*

*De verzoekende partij zou tevergeefs opwerpen dat zij in het kader van huidig beroep tot vernietiging wel als vertegenwoordiger van de huidige en/of toenmalige eigenaars zou optreden. Partijen kunnen zich overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen weliswaar laten vertegenwoordigen door een raadsman, doch in casu wordt de verzoekende partij – m.n. bvba @TOPO – vertegenwoordigd door een advocaat die het verzoekschrift heeft ondertekend. Bvba @TOPO treedt niet op als vertegenwoordiger, doch als partij. Indien bvba @TOPO zich als vertegenwoordiger zou doen gelden, dan zou zij van een volmacht hebben moeten doen blijken, schriftelijk te bezorgen aan Uw Raad op het ogenblik dat zij voor de eerste keer in de zaak optreedt of namens een partij ondertekent, zonder dewelke de betrokken partij geacht wordt niet te zijn vertegenwoordigd c.q. het processtuk wordt geacht niet te zijn ingediend. De zgn. opdrachtbrief van 31 augustus 2012 gaat uit van de vorige eigenaars met uitsluiting van de huidige eigenaars van het onroerend goed en heeft geenszins enige procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tot voorwerp (zie ook **STUK 5**, blz. 8: louter ondertekend door Leysens - Heylen).*

...

3.

In haar toelichtende nota antwoordt de verzoekende partij als volgt op de exceptie

“ ...

Het beroep bij de deputatie werd heel duidelijk ingesteld door beroepster. Dit blijkt duidelijk uit het bestreden besluit, waarin wordt aangeduid dat beroepster het beroep heeft ingesteld als belanghebbende derde.

Het beroep bij de deputatie werd niet ingesteld door “de familie Leysen-Heylen” vertegenwoordigd door beroepster, maar wel door beroepster zelve op basis van een daartoe verleende volmacht door “de familie Leysen-Heylen”.

Voor het instellen van het beroep tot nietigverklaring dient dan ook te worden voortgegaan op wat in het bestreden besluit staat vermeld, ten ware verzoekers zelf van oordeel zou zijn dat het bestreden besluit onwettig is in de mate het de BVBA @TOPO vermeldt als persoon die als belanghebbende derde beroep heeft ingesteld. Zij zullen daaraan dan wel de consequentie verbinden het bestreden besluit, onwettig als het is, onuitgevoerd te laten.

Voor zover de Raad voor Vergunningsbetwistingen van oordeel zou zijn dat het beroep bij de deputatie in werkelijkheid zou zijn ingesteld door de “familie Leysen-Heylen” zonder verdere specificatie, en dat dientengevolge beroepster het beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld in een andere hoedanigheid dan dat ze het beroep bij de deputatie heeft ingediend, moet worden vastgesteld dat zulks haar niet kan worden verweten, zodat de ontvankelijkheidsexceptie die verzoekers tot tussenkomst putten uit artikel 4.8.11, §1, al.2 VCRO, niet kan worden toegepast.

Vast staat immers dat beroepster nauw bij de vergunningsprocedure betrokken is geweest. Zij heeft het beroep bij de deputatie echter ingesteld namens “de familie Leysen-Heylen” zonder nadere specificatie, zodat de deputatie beroepster heeft gekwalificeerd als de beroep indienende partij.

Hierop voortgaande heeft beroepster eveneens het beroep tot nietigverklaring ingediend.

Uit een dergelijk louter juridisch-technisch verschil dat zowel beroepster als de familie Leysen-Heylen volstrekt te buiten gaat, kan onmogelijk een verwijtbaar gebrek aan administratief beroep worden afgeleid.

Het beroep tot nietigverklaring is op dit punt dan ook ontvankelijk.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij beroept zich, ter verantwoording van het rechtens vereiste belang, op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, dat bepaalt dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden van de bestreden beslissing, als belanghebbende een beroep bij de Raad kan instellen.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij als gevolg van de bestreden beslissing, die een uitweg langs de Hoeveweg onmogelijk zou maken, de haar in het kader van haar maatschappelijk doel verleende opdracht tot verkaveling van het terrein aan de Koningsbaan 86 niet meer tot een goed einde kan brengen. Dat zou haar een concreet nadeel berokkenen dat een voldoende belang biedt om een beroep bij de Raad in te stellen.

2.

Artikel 4.8.11, §1, tweede lid VCRO, zoals het gold op het moment van het instellen van het beroep, bepaalt:

“ ...

De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

...”

Uit het administratief beroepsschrift van 7 januari 2013 blijkt dat de verzoekende partij het beroep bij de verwerende partij namens de “familie Leysen-Heylen” heeft ingesteld. Het administratief beroepsschrift stelt met zoveel woorden:

“ ...

Bij deze wensen wij als gevolmachtigde, bvba @TOPO, kantoorhoudende Fr. De Merodestraat 111, 2800 Mechelen, namens de familie Leysen-Heylen, beroep in te stellen tegen de goedgekeurde afgeleverde verkavelingsvergunning door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Nijlen dd. 12/12/2012 (dossiernr. 2012/12) aan Landtec GCV – Wim Peers, Molenstraat 91A te 2560 Nijlen en dit om de volgende redenen:

...”

Daaruit blijkt duidelijk dat de verzoekende partij het administratief beroep in haar hoedanigheid van lasthebber namens de “familie Leysen-Heylen” ingesteld heeft. Uit geen enkel gegeven blijkt dat de verzoekende partij het administratief beroep ook in eigen naam ingesteld heeft. Dat betekent dat niet de verzoekende partij, maar de “familie “Leysen-Heylen” als de indiener van het administratief beroep aangemerkt moet worden.

Als derde die beweert door de bestreden beslissing te zijn benadeeld, kan de verzoekende partij maar op ontvankelijke wijze een rechterlijk beroep instellen als zij het georganiseerd administratief beroep bij de verwerende partij heeft uitgeput. Er wordt vastgesteld dat de verzoekende partij, in de hoedanigheid van benadeelde derde die zij in haar inleidend verzoekschrift inroept, geen administratief beroep bij de verwerende partij heeft ingesteld.

De repliek in de toelichtende nota dat het niet om verwijtbaar gedrag gaat omdat de verzoekende partij “nauw bij de vergunningsprocedure betrokken is geweest” en dat de sanctie van niet-ontvankelijkheid om die reden niet mag worden toegepast, wordt niet aangenomen. Het administratief beroepsschrift mag dan wel namens de “familie Leysen-Heylen” zonder enige specificatie zijn ingediend, het staat alleszins vast dat de verzoekende partij niet tot de “familie Leysen-Heylen” behoort. Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte de verzoekende partij als indiener van het administratief beroep aanduidt, doet niet anders besluiten. Die foutieve aanduiding neemt niet weg dat de verzoekende partij het beroepsschrift louter in haar hoedanigheid van lasthebber van derden heeft ingediend. De verzoekende partij kan niet beweren dat het verzuim om in eigen naam administratief beroep in te stellen aan die onterechte aanduiding toegeschreven moet worden en dat haar om die reden niets te verwijten valt. Het instellen van het administratief beroep gaat evident aan de beslissing vooraf en niet andersom.

In overeenstemming met artikel 4.8.11, §1, tweede lid VCRO wordt de verzoekende partij geacht te hebben verzaakt aan het recht om zich tot de Raad te wenden.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Diego VANDERHAEGEN en mevrouw Femke WITVROUWEN is ontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, worden ten laste van de verzoekende partij gelegd.
4. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, worden ten laste van de tussenkomende partijen gelegd, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 24 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF,	voorzitter van de negende kamer,
	met bijstand van
Saartje CALLENS,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de negende kamer,
-------------------------	-------------------------------------

Saartje CALLENS

Geert DE WOLF